

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžf/8/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200746
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200746.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MEDINT SK, s. r. o., so sídlom Palárikova 31, 811 04 Bratislava, právne zastúpený: Mgr. Karol Haľapka, advokát, P.O.BOX 17, 840 00 Bratislava, proti žalovanému: Daňový úrad Bratislava, so sídlom Ševčenkova 32, 850 00 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. kancel.riad/16648/2015 zo dňa 6. marca 2015, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/115/2015-16 zo dňa 30. októbra 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/115/2015-16 zo dňa 30. októbra 2015 p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. kancel.riad/16641/2015 zo dňa 6.3.2015. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobca sa domáhal preskúmania listu žalovaného č. kancel.riad/16488/2015 zo dňa 6.3.2015 a nie listu č. kancel.riad/16641/2015 zo dňa 6.3.2015, tak ako je uvedené v petite žaloby, aj z dôvodu, že ako dôkaznú listinu pripojil práve list žalovaného č. kancel.riad/16488/2015 zo dňa 6.3.2015. Ďalej uviedol, že zo žalobou napadnutého listu je zrejmé, že daňový subjekt-žalobca namieta vydanie rozhodnutia č. 9104408/5/105210/2015/Rohá zo dňa 15.1.2015 o prerušení kontroly na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2014. Daňový úrad v Bratislave dospel k záveru, že predmetné podanie označené ako sťažnosť voči rozhodnutiu nie je sťažnosťou v zmysle § 4 ods. 1 písm. d/ zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach a to z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy vydanému podľa iného právneho predpisu a to zákona č. 563/2009 Z.z. Súd konanie zastavil s poukazom na ust. § 248 písm. a/ O.s.p. a § 250d ods. 3 O.s.p. Poukázal na to, že rozhodnutie žalovaného súvisí s výkonom dokazovania správcu dane za

účelom preukázania splnenia zákonných podmienok na vrátenie nadmerného odpočtu, a preto krajský súd konštatoval, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. kancel.riad/16648/2015 zo dňa 6.3.2015, ktorým žalovaný reaguje na sťažnosť žalobcu na prerušenie daňovej kontroly je rozhodnutím procesnej povahy a je vecou vedenia konania, nepodlieha preto prieskumu v zmysle § 248 písm. a/ O.s.p. na základe žalôb podaných proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

Proti predmetnému rozhodnutiu žalobca podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca mal za to, že napádané rozhodnutie č. kancel.riad/16488/2015 zo dňa 6.3.2015 nie je rozhodnutím procesnej povahy, nakoľko nejde o rozhodnutie, ktorým by správny orgán upravoval vedenie konania. Žalobca mal za to, že uvedené rozhodnutie je rozhodnutím konečným, v ktorom žalovaný konštatoval, že sa nebude vecou zaoberať a tým ukrátil žalobcu na jeho práve na nezávislé a nestranné preskúmanie veci. Nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu zároveň žalobca videl v tom, že žalovaný neposúdil podanie žalobcu podľa jeho obsahu ako to deklaruje vo vrátení podania, ale toto posúdil striktne formálne nakoľko sa ním odmietol zaoberať len z dôvodu, že žalobca predmetné podanie právne zdôvodnil zákonom č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach v platnom znení. Vzhľadom na uvedené žiadal uznesenie krajského súdu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa čl. 1 ods. 1 a 2 Ústavy SR Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo. Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná, a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 248 písm. a/ O.s.p. súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. Súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil, že žalobca písomnosťou zo dňa 29.1.2015 označenou ako vec : Sťažnosť voči rozhodnutiu č. 9104408/5/80116/2015/Rohá, ktorá bola adresovaná Daňovému úradu Bratislava sa domáhal zrušenia predmetného rozhodnutia a žiadal žalovaného aby pokračoval v kontrole na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti DPH za zdaňovacie obdobie január 2014. V sťažnosti uviedol, že dňa 26.1.2015 žalobcovi bolo doručené rozhodnutie správcu dane o prerušení kontroly na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti DPH za zdaňovacie obdobie január 2014 daňového subjektu. Žalobca uviedol, že nesúhlasí s prerušením daňovej kontroly, správca dane neuviedol dôvody, na základe ktorých žiada o medzinárodnú výmenu informácií. Uviedol, že vzhľadom na nedôvodnosť konania správcu dane mal za to, že ide o neoprávnený postup správcu dane.

Žalovaný reagoval na sťažnosť žalobcu podaním zo dňa 6.3.2015 pod č. kancel.riad/16488/2015 označené ako vrátenie podania vo vzťahu k žalobcovi. Žalovaný uviedol, že žalobca v podaní namietal vydanie rozhodnutia č. 9104408/5/105210/2015/Rohá zo dňa 15.1.2015 o prerušení kontroly na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti DPH za zdaňovacie obdobie február 2014. Mal za to, že predmetné podanie označené ako Sťažnosť nie je sťažnosťou v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. d/ zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach a to z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy vydanému v konaní podľa iného právneho predpisu - zákona č. 563/2009 Z.z. Preto žalovaný podanie žalobcovi vrátil.

Prvostupňový súd v rozhodnutí o zastavení konania uviedol, že je zrejmé, že rozhodnutie žalovaného (oznámenie o vrátení podania), ktorým žalovaný reagoval na sťažnosť žalobcu na prerušenie daňovej kontroly je rozhodnutím procesnej povahy, súvisí s výkonom dokazovania správcu dane a je vecou vedenia konania, preto nepodlieha súdnemu prieskumu v zmysle § 248 písm. a/ O.s.p.

Žalobca v odvolaní proti predmetnému uzneseniu tvrdí, že ide o rozhodnutie, ktoré je konečné a tým, že žalovaný konštatoval, že sa vecou nebude zaoberať, žalobcu ukrátil na jeho práve na nezávislé a nestranné preskúmanie veci. Namietal, že nejde o rozhodnutie o vedení konania procesnej povahy.

Je nepochybné, že žalobca v sťažnosti zo dňa 29.1.2015 brojil proti rozhodnutiu o prerušení daňovej kontroly žalobcu za zdaňovacie obdobie január 2014, na ktorú sťažnosť mu žalovaný odpovedal oznámením o vrátení podania zo dňa 6.3.2015 s tým, že sťažnosť nebude posudzovaná podľa zákona o sťažnostiach č. 9/2010 Z.z., nakoľko smeruje proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy vydanému podľa zákona č. 563/2009 Z.z..

Vychádzajúc zo skutkových okolností danej veci odvolací súd mal preukázané, že Daňový úrad Bratislava nerozhodol s končenu platnosťou v merite veci - t. j. práva na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty. Za stavu, že o predmete daňového konania nebolo v merite veci právoplatne rozhodnuté, nemohlo dôjsť ani k porušeniu subjektívnych práv žalobcu. Aj s prihliadnutím na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 6Sžf/64/2013 zo dňa 30.7.2014 (aj rozhodnutie Ústavného súdu SR III. ÚS/360/2015) rozhodnutie o prerušení kontroly na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti z dôvodu, že sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia má procesný a súčasne predbežný charakter, keďže jeho platnosť sa končí doručením poslednej odpovede na žiadosti o medzinárodnú výmenu informácií. Spornou otázkou v odvolacom konaní bolo vyhodnotiť existenciu procesnej podmienky pre ďalšie konanie súdu a to, či napadnuté rozhodnutie - oznámenie je spôsobilým predmetom preskúmania zákonnosti súdom podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., a teda právnu otázku, či napadnuté rozhodnutie ako oznámenie žalovaného podlieha alebo nepodlieha zákonnej výluke zo súdneho prieskumu v zmysle § 248 písm. a/ O.s.p.

Zákonodarca v piatej časti O.s.p. zveril súdom právomoc preskúmať zákonnosť rozhodnutia a postupov orgánov verejnej správy. Správnym súdom sa zabezpečuje realizácia ústavného princípu domáhať sa súdnej ochrany práv fyzických a právnických osôb na nezávislom a nestrannom súde (čl.

46 ods. 1 Ústavy).

V konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. sú predmetom správneho súdnictva právoplatné rozhodnutia správnych orgánov, ktorými sa zasiahlo do subjektívnych práv fyzických alebo právnických osôb. Správny súd preskúmava aj zákonnosť rozhodnutí, proti ktorým zákon nepripúšťa odvolanie. Pokiaľ ide o konanie podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. je správne súdnictvo založené na princípe generálnej klauzuly v zmysle čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.) a čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorej súdy v zásade preskúmavajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy. Rozsah právomoci pri preskúmaní správnych rozhodnutí je obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmavajú (§ 248 O.s.p.).

Z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že súdy v zásade preskúmavajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomoci pre preskúvanie správnych rozhodnutí súdom môže teda byť obmedzený zákonnou úpravou tých rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmavajú (§ 248 O.s.p.). Uvedené ustanovenie je súčasne dôležitou interpretačnou pomôckou, pretože výnimky z aplikácie ústavy, i keď sú ustanovené zákonom, nie je možné vykladať extenzívne ale reštriktívne. Súčasne pri preskúvaní rozhodnutí orgánov verejnej správy je potrebné tiež posudzovať charakter rozhodnutí správnych orgánov, ktoré sú predmetom súdneho prieskumu, v súlade s právnou úpravou vyjadrenou v ust. § 244 ods. 3 a § 247 ods. 1 O.s.p. Musí ísť o rozhodnutia vydané správnymi orgánmi v správnom konaní, prípadne ďalšie rozhodnutia, ktoré v konečnom dôsledku zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby v správnom súdnictve je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu; pričom takéto rozhodnutie správneho orgánu právoplatne zakladá, mení alebo ruší oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo týmto rozhodnutím sú práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 247 ods. 1, § 244 ods. 3 O.s.p.).

Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu, ktorým je Slovenská republika (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR). Súdy pri prieskume zákonnosti správnych rozhodnutí ako orgány štátu sú oprávnené a súčasne povinné konať iba na základe ústavy, v jej medziach a rozsahu a spôsobom, ktorý stanoví zákon - čl. 2 ods. 2 Ústavy SR.

Vylúčenie z preskúvania zákonnosti správneho rozhodnutia zo súdneho prieskumu musí byť výslovné a platí to aj pre vylúčenie preskúvania zákonnosti postupu správneho orgánu. K vylúčeniu rozhodnutia alebo postupu orgánu verejnej správy z preskúvania môže dôjsť len osobitným zákonom.

Otázkou posudzovania charakteru rozhodnutia správneho orgánu sa viackrát už zaoberal vo svojej judikatúre aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. V danej súvislosti senát odvolacieho súdu dáva do pozornosti názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v uznesení z 25.6.2009, sp. zn. 4Sžo/30/2009 publikovaný pod č. 51/2009 Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR, v uznesení sp. zn. 6Sžo/201/2010, v uznesení sp. zn. 6Sžp/21/2013 ako aj rozhodnutie NS SR publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR č. R/95/1994.

Z uvedených dôvodov a s prihliadnutím aj na judikatúru Ústavného súdu SR (II. ÚS 50/01, II. ÚS 236/02, I. ÚS 3/01) a aj ako to vyplýva z Nálezu Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 138/03-29 - odvolací súd skúmal nielen formálne znaky (povahu) rozhodnutia predloženého súdnemu prieskumu ale takisto aj či sa toto rozhodnutie svojim obsahom nedotýka niektorého z namietaných základných práv alebo slobôd žalobcu. Z obsahu žaloby ako aj odvolania je zrejmé, že žalobca namietal najmä skutočnosť, že žalovaný neposudzoval jeho podanie (označenú sťažnosť) podľa jeho obsahu ale toto podanie posúdil striktnie formálne a v konečnom dôsledku sa ním odmietol zaoberať. Bol toho názoru, že tým, že prvostupňový súd konanie zastavil, ukrátil žalobcu na jeho práve na nezávislé a nestranné preskúmanie veci.

Odvolací súd sa s uvedenou námietkou žalobcu nestotožňuje a poukazuje v tejto súvislosti aj na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, ktorý judikoval, že obsahom základného práva čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je poskytnúť (neodňať) súdnu ochranu, ak sú splnené všetky procesné podmienky súdneho konania. Ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 14/2001 konštatuje nasledovné: „Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúca povinnosť súdu vo veci konať. Ak osoba uplatní svoje právo v súlade so zákonom ustanovenými podmienkami, orgány súdnej moci majú povinnosť umožniť každému, aby sa uplatnením práva zaručeného čl. 46 ústavy stal účastníkom súdneho konania“.

V zmysle uvedeného argumentácia žalobcu o porušení základného práva na súdnu ochranu sa javí odvolaciemu súdu ako nedôvodná nakoľko v predmetnej veci krajský súd sa vecou zaoberal, pričom dospel k právnenému záveru, že uvedené rozhodnutie - Oznámenie žalovaného nepodlieha súdному prieskumu podľa § 248 písm. a/ O.s.p., pretože ide o rozhodnutie procesnej povahy, ktoré súdnému prieskumu nepodlieha. Tým, že konajúci súd konanie zastavil postupoval v intenciách ustanovení O.s.p. a týmto postupom nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom, keďže pre takýto postup súdu boli splnené podmienky.

Keďže v danom prípade ide o oznámenie žalovaného, ktoré v konečnom dôsledku nie je spôsobilé zasiahnuť do žalobcových práv alebo povinností, nakoľko nejde o rozhodnutie, ktoré by zakladalo, menilo alebo rušilo oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorým by mohlo byť právo, právom chránený záujem alebo povinnosť fyzickej alebo právnickej osoby priamo dotknutá. Takýmto rozhodnutím je až rozhodnutie, ktorým by prípadne bola žalobcovi uložená daňová povinnosť resp. naň nadväzujúce druhostupňové rozhodnutie správneho orgánu a to v zmysle Zákona o DPH č. 222/2004 Z.z. v spojení so zákonom č. 563/2009 Z.z., ktoré by bolo možné preskúmať súdom podľa § 247 a nasl. O.s.p., v rámci ktorého by bolo možné preskúmať aj postup správcu dane a to konkrétne aj rozhodnutie o prerušení konania.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd nepochybil, keď konanie v súlade s § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil, keďže v danom prípade neexistuje spôsobilý predmet súdneho prieskumu v zmysle § 248 písm. a/ O.s.p. Predmetné rozhodnutie - Oznámenie žalovaného, nie je rozhodnutím konečným, uvedené oznámenie nemôže spôsobiť zásah do žalobcových práv a slobôd nakoľko nejde ani o konečné rozhodnutie vo veci daňovej kontroly žalobcu vo vzťahu k oprávnenosti nároku žalobcu na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti DPH za príslušné zdaňovacie obdobie.

Odvolací súd teda nezistil dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu, preto uznesenie o zastavení konania ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Odvolací súd s poukazom na ust. § 222 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 164 O.s.p. nariaďuje vykonať opravu napadnutého uznesenia v časti záhlavia rozhodnutia, na správne označenie preskúmaného oznámenia žalovaného - na list označený ako - vrátenie podania č. kancel.riad/16488/2015 zo dňa 6.3.2015, nakoľko zistil uvedenú chybu v písaní prvostupňového uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., keďže výsledok konania je obdobný ako pri zastavení konania a nemožno hovoriť o procesnom úspechu, resp. neúspechu v spore ani o procesnom zavinení skončenia konania, preto odvolací súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

S poukazom na ust. § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.6.2016 (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.